

Sygn. akt: WSP 3/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Bogdan Rychlicki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Andrzej Tomczyk

bez udziału stron, w sprawie ze skargi T. G. na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym Izba Karna w sprawie sygn. akt: IV KZ 47/15 po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 17 września 2015r.

p o s t a n o w i ł

skargę T. G. pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w II Wydziale Karnym postanowieniem z dnia 3 czerwca 2015 r., na podst. art. 15 § 2 k.k.w. nie uwzględnił wniosku T. G. skazanego z art. 286 § 1 k.k. o zawieszenie postępowania w sprawie rozpoznania zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie z dnia 5 maja 2015 r. o zarządzeniu wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 lutego 2012 r.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zawieszenie postępowania w tej sprawie.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 30 lipca 2015 r., sygn. akt: IV KZ 47/15, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. W dniu 13 sierpnia 2015 r. T. G., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004, nr 179, poz. 1843 ze zm.), wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym Izbą Karną w sprawie sygn. akt: IV KZ 47/15 wraz z wnioskiem o zwolnienie go od uiszczenia stałej opłaty od skargi.

Sąd Najwyższy rozważył.

Skargę T. G. należało pozostawić bez rozpoznania z następujących powodów. Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 cyt. wyżej ustawy skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. Jak podnosi się w orzecznictwie, skarga ta „jest krajowym środkiem prawnym, pozwalającym na dochodzenie stwierdzenia przewlekłości postępowania, uzyskania stosownej rekompensaty i ewentualnego wymuszenia właściwego toku postępowania”. Z kolei tok postępowania jest oceniany jako termin materialnoprawny o charakterze nieprzywracalnym (por. szerzej uzasadnienie uchwały składu 7 sędziów z dnia 31 marca 2011 r. WZP 2/10 OSNKW 2011 nr 4, poz. 31 s.30). Natomiast granicę „czasową” do wniesienia skargi stanowi prawomocne zakończenie sprawy (por. też post. SN z dnia 16 marca 2009 r., III SPP 3/09 OSNP 2010, z. 17-18, poz. 235).

Postępowanie w sprawie, której skarga dotyczy, zakończyło się prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2015 r., zaś T. G. wniósł skargę w dniu 13 sierpnia 2015 r., a więc po upływie terminu do jej wniesienia. W związku z tym, na podstawie art. 5 ust. 1, art. 8 ust. 2 cyt. wyżej ustawy w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., art. 430 k.p.k., skargę T. G. na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym Izbą Karną w sprawie KZ 47/15 należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

